

Стефанъ Караджа

ОРГАНЪ НА ДОБРУДЖАНСКИЯ МЛАДЕЖКИ СЪЮЗЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакторъ: НАЧО ДОБРИЛОВЪ

Излиза два пѣти въ месеца

Годишенъ абонаментъ:

За членове . . . 20 лв.

За нечленове . . . 25 лв.

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ — УЛ. „НИШКА“, № 1.

Добруджанската младежъ по своя пѣтъ на борба

Всѣки живъ организъмъ расте, възмъжава и остарява за да даде мѣсто на младото що иде следъ него.

Добруджанската организация е само единъ живъ организъмъ съставенъ отъ деца — служители на родъ и родина.

Ние виждаме каленитъ бойци, добруджанци, били се по всички полета, следъ незавършения успѣхъ на бойнитъ полета, вмѣсто да паднатъ духомъ, че тръгнаха свободни, се завърнаха роби, да се заловятъ още по-голяма енергия, духъ и воля на работа за свободата на родината ни Родина. Това бѣше въ 1919-1920 година. Цѣли четиринадесетъ дни изминаха отъ тогава въ неуспѣшна настойчива и трудна работа, която тогава бѣха млади оръжия, а младитъ възмъжаха. Тия млади ние ги виждаме днесъ на учредителния имъ конгресъ въ гр. Разградъ. Родени и израстнали презъ време войнитъ, запомнили славата и величието на българското оръжие, тѣ иматъ духа на ония що паднаха при ринъ, Люле-Бургазъ, край бръговетъ на Вардара и Охридското езеро, Добричъ и Тутраканъ.

Съ своя духъ, съ тая въра, тѣ дойдоха на своя учредителенъ конгресъ. Признателността която проявиха спрѣмо поробенитъ си братя, умнѣието и такта съ които тѣ третираха поробенитъ, подчертаватъ голѣмото родно чувство съзнание което иматъ

младитъ синове на Добруджа.

Въ двудневнитъ заседания на учредителния конгресъ, водени съ умѣние на възрастни и съ ентузиазмъ на младитъ ясно и категорично се очертахъ позицитъ на добруджанското младежко движение:

Младежъта безъ да прави голѣма политика ще работи, ще се бори и е готова да умре когато това стане нужно за свободата на сѣщата си Родина — Добруджа.

Подчерта се тѣй сѣщо отъ нуждата за една по-голяма организациона и идейна работа, както и отъ необходимостта за една по-голяма пропаганда всрѣдъ българската националистическа младежъ.

Учредителния конгресъ въ края на работата си взе нѣколко резолюции. Съ една отъ резолюциитъ добруджанската организирана младежъ сѣбрана на учредителния си конгресъ отправя възторжени поздравии къмъ поробенитъ си баща, братя и сестри за тѣхния духъ и неуморна борба, която водятъ съ поробителитъ ромѣни и цинцари.

При голѣмъ ентузиазмъ, борческия духъ и готовностъ за работа учредителния конгресъ се закри. Делегатитъ и гоститъ при една братска атмосфера се раздѣлиха, за да тръгне всѣки по своя трѣнливъ пѣтъ на работа за Добруджа!

Н. Добриловъ

Заседанията на учредителния конгресъ

добруджанскитъ младежки организации „Стефанъ Караджа“ въ България

На 8 и 9 ноември т. г. въ гр. Разградъ се състоя учредителниятъ конгресъ на добруджанскитъ младежки организации „Стефанъ Караджа“. На 6 ноември въ градъ Разградъ започнаха да пристигатъ делегати и гости за конгреса, както на добруджа и на женския добруджански съюзъ.

Въ края на града всички конгресисти и гости биваха посрещани отъ новѣтъ на мѣстното дружество, то и отъ гражданството, кждето бѣ роена арка на която личеа думи „Добре дошли драги добруджанци!“

Още тукъ искаме да подчертаемъ фактъ който говори съ каква жертва и жертви младитъ чедъ на Добруджа, авангарда на нейното освободително движение, идѣха на учредителния конгресъ.

Четиринадесетъ души отъ варненскитъ делегати, нѣмайки срѣдства за да пътуватъ съ влака, тръгватъ пешъ. Тѣ инаватъ 150 километра отъ Варна до Разградъ, само и само да взематъ участие въ конгреса — да бждатъ по-близо до Добруджа.

На 7 ноември вече всички делегати и гости бѣха пристигнали. Сѣщия денъ вечерта Русенския добруджански хоръ даде концертъ въ сѣщата училището „Царъ Борисъ III“, о бѣ изнесенъ съ голѣмъ успѣхъ. На другия денъ сутринта делегати, делегатки и гости се събраха предъ канцеларията на дружество „Добруджа“. Отъ тукъ начело на всички дружества и на нѣмната музика, стари и млади отидоха въ църква. Следъ църковната служба стана освѣщението на знамето на Узундже, Алонското дружество „Добруджа“. Кръстникъ на знамето бѣ председателя на добруджан-

ския изпълнителенъ комитетъ, г. Ангелъ Стояновъ. Образува се грандиозна манифестация. Правеше впечателна бодростъ, редътъ и дисциплината, които владѣяха презъ време на манифестацията. Разградъ едва ли е виждалъ по-голямо и тѣй ентузиазизирано шествие изъ своитъ улици както това на добруджанци. Гражданството посрещаше съ радостъ и възторгъ нашитъ бодри и бойки редици, изразъ на което бѣха нестихващето ура и бурни овации, отъ насѣбралия се народъ.

Предъ общината, кждето манифестацията се спре, отъ балкона на сѣщата, Драгомиръ Божиновъ държа прочувствена речъ. Ораторътъ следъ като се спре върху издевателствата въ Добруджа, възвеличи борбата, която води поробеното добруджанско население и организираната добруджанска емиграция за свободата на сѣщата ни Родина.

Манифестацията продължи до читалището; кждето отъ единъ съседенъ балконъ г. Ангелъ Стояновъ, отъ името на И. К. държа голѣма двучасова речъ, следъ което манифестацията се закри.

Следъ обѣдъ започнаха заседанията на учредителния конгресъ въ салона на училището „Царъ Борисъ III“. По единодушното решение на конгреса избра се бюро: за председател Драгомиръ Савовъ — Варна, подпредседател Панайотъ Тодоровъ — София и секретари Димитъръ Петкановъ — София и Тилко Господиновъ — Варна.

Др. Савовъ произнесе речъ, съ която благодарно на делегатитъ за направената му честъ съ избора за председател на конгреса. Сѣщиятъ, следъ като се спрѣ върху последнитъ издевателства на цинцаритъ въ Добруджа и надеждитъ които хранятъ поробенитъ добруджанци на насъ, —

Делегатитъ на учредителния конгресъ на добруджанскитъ младежки организации „Стефанъ Караджа“ въ България

на нашитъ бойки и стегнати редове, призова делегатитъ къмъ сериозна и ползотворна работа.

Пристъпи се къмъ работа като най-напредъ се прочетоха поздравителнитъ писма и телеграми. Даде се думата на представителя на Б. Н. С. С., г. Иванъ Димитровъ, който ни поздрави съ възторжена и прочувствена речъ, като заяви, че българската академическа младежъ е била и винаги ще бжде въ редицитъ на борящитъ се за свобода на поробенитъ ни крайници за величието на България.

Избраха се комисиия по пълномощията: Начо Добриловъ — София, Иванъ Ханджиевъ и Ненко Станчевъ — Варна и Петъръ Друмевъ — Русе и комисиия по резолюциитъ: Веселинъ Василевъ — София, Манолъ Маноловъ — Варна и Божанъ Витановъ Русе.

Комисиията по пълномощията веднага прегледа пълномощията и докладва, че намира всички пълномощни на брой 51 за редовни. Съ това конгреса остана да заседава съ 51 делегати.

По предложение на Н. Добриловъ конгреса единодушно реши да отправи поздравителна телеграма до Тѣхни Величества Царя и Царицата. Текста на телеграмата дава на друго мѣсто въ настоящия брой.

Секретарътъ на М. С. Иванъ Ц. Ханджиевъ даде отчетъ за работата на секретарията презъ изтеклата отчетна година. Той подчерта труднитъ условия при които сж работили и резултатитъ, които сж добили въпрѣки малката морална и материална подкрепа, която имъ е била дадена отъ страна на организациитъ.

Софийскитъ представителъ на М. С. Димитъръ Петкановъ даде своя докладъ за сѣщата отчетна година.

Станаха дебати по дадените отчети. Почти всички делегати се изказаха. Пристъпи се къмъ гласуване съ което се освободиха членоветъ на М. С. и контролната комисиия отъ длѣжностъ и отговорностъ.

Ненко Станчевъ — Варна предложи и конгреса прие да се почете съ ставане на крака паметта на убитите добруджанци — герои, паднали въ неравната борба съ ромѣнскитъ джандарми и цинцарски шайки.

Председателя даде думата на г-жа Елена Панчева която бѣ дошла да поздрави конгреса отъ името на женския добруджански конгресъ.

Нейното появяване бѣ посрещнато съ буини овации. Добруджанската младежъ въ лицето на г-жа Пенчева съ принуденитъ си овации подчерта обичта и уважението което тя храни спрѣмо организираниитъ си майки и сестри подъ знамето на Добруджа.

Съ топли майчински думи г-жа

Панчева пожела на младитъ ратници на добруджанското освободително дѣло успѣхъ и ползотворна дейностъ.

Даде се думата и на секретаря на И. К. Печо Господиновъ, които отъ името на конгреса на дружествата „Добруджа“ ни поздрави.

Следъ като очерта развоая на младежкото ни движение на което е единъ отъ родоначалницитъ, тѣй, заяви, че съ радостъ констатира голѣмото нарастване на младежкото ни движение както количествено така и качествено.

Председателя на конгреса — Драгомиръ Савовъ поотдѣлно благодари на г-жа Панчева и на г. Печо Господиновъ за топлии и братски приветствия.

Пристъпи се къмъ втората точка отъ дневния редъ. Измѣнение на устава. Председателя на конгреса прочете ония членове на устава които подлежатъ на измѣнение.

Станаха оживени дебати по измѣнение на чл. 2 отъ устава, съ които членъ младежкитъ организации се обособяватъ въ съюзъ.

Почти всички варненски делегати въ началото се обявиха противъ обособяването ни въ съюзъ, обаче следъ като се подчерта отъ необходимостта добруджанскитъ младежки организации да се обяватъ въ съюзъ всички единодушно гласуваха за измѣнение на чл. 2 както бѣ предложено.

Членъ 8 се допълни като се прибави една нова алинея съ следното съдържание: „Въ помощъ на Ц. К. се избиратъ 10 души Вишъ добруджански младежки съюзенъ съветъ.“

Поради напредналото време заседанието се отложи за другия денъ.

На следния денъ, въ 9 ч. сутринта въ сѣщата салонъ конгреса продължи работата си:

Приеха се всички направени измѣнения на устава, прочетоха се резолюциитъ на брой седемъ и се пристъпи къмъ последната точка отъ дневния редъ: изборъ на централенъ комитетъ и висшъ младежки съюзенъ съветъ. Избраха се следнитъ лица за централенъ комитетъ: председател Веселинъ Василевъ, подпредседател Георги Димитровъ, секретаръ Димитъръ Петкановъ, касиеръ г-ца Анна Ан. Стоянова и за редакторъ на в-къ „Стефанъ Караджа“ Начо Добриловъ — всички отъ София и десетъ души висши съветници имената на които ще дадемъ въ другия брой.

Съ борческия духъ на Караджата бждете готови за дѣла!

На работа за Добруджа!

Днес, когато свѣтътъ се намира на кръстопът, когато се предвижда ревизия на „мирните“ договори, дългът се налага да се позамислим повече за брата-робъ, за нашата татковина — Добруджа. Въ такъв един момент трѣбва да проявим нашите организирани младенчески сили, да заработим съ по-голям ентузиазъм, знаейки тежкото положение на нашите братя и сестри и золумитѣ на цинцарските банди, покровителствувани отъ ромънските правителства.

Въ Добруджа всѣки ден падат свидни жертви въ защита на българската чест и езикъ. Въ душитѣ на всички е заседнала тежка скръбъ. Тѣ протягатъ ръце къмъ насъ и искатъ нашата помощ. Оплакватъ печалната си съдба и стоятъ закрепостени къмъ земята на дѣди и прадѣди. А тиранинѣтъ вилнѣе и сѣе смъртъ и разорение, преследвайки пъклената си цел — обезбългаряването на Добруджа.

Какъвъ е дългътъ на младитѣ добруджанци? Какво трѣбва да правимъ ние, нейнитѣ чада, намѣрили подслонъ въ майка България?

Добруджанската младежъ има дългътъ на дълговетѣ — да работи съ преданностъ и себеприотичностъ за свободата на Добруджа. Всѣки младежъ е длъженъ да се нареди въ редицитѣ на борцитѣ, защото ония, които сж погълнати отъ грижи само за лично добруване, не сж достойни синове на Добруджа. Тѣ ще бждатъ презирани, защото нѣма по-срамно дѣло отъ това да отвърнешъ очи отъ Голготата на своята Родина и съзнателно да угасиш въ сърдцето си божествената искра — любовта къмъ майката-отечество.

Да работимъ съ преданна любовъ предъ олтаря на родината! Да направимъ достойно на цѣлия български народъ нашиятъ идеалъ и събудимъ заспалиятъ чувства на любовъ, преданностъ и заинтересованостъ къмъ съдбата на Добруджа, защото тя излъчи изъ своитѣ недра много борци, които съ кръвъ оросиха бойнитѣ полета по Балканския полуостровъ и заедно съ въоръжения български народъ чертаеха границитѣ на обединена и велика България.

Нека организирани и дисциплинирани да заработимъ ржка за ржка, рамо до рамо съ Съюза „Добруджа“ за великия идеалъ на всѣки добруджанецъ — да види Добруджа обединена въ границитѣ на България.

Нека всички проявимъ нашата безрезервна готовностъ за борба до край и всѣки отъ насъ докаже, че е истински борецъ противъ несправдливъ и, че е вѣренъ синъ на Добруджа.

Да крепне дѣлото на Добруджа, да крепне младежътъ, въ чийто ръце е бждещето — *Свободата на Добруджа!*
П. Павловъ.

Чуждиятъ печатъ за Добруджа

„Мюнхенеръ Нойесте Нахрихтенъ“ (19. XI) въ дописката отъ Бѣлградъ, пише между другото: Както на времето турцитѣ заселваха татари въ Добруджа, така днесъ ромънцитѣ заселватъ тамъ куцовласи. И тогава не е чудно, че отъ време на време се убиватъ българи, които пъкъ отъ своя страна се реванширатъ съ нѣкоя комитска експедиция. Въ Южна Добруджа живѣятъ около 150.000 българи, които иматъ само въ Балчикъ шестъ частни училища. Въ селата на децата е забранено, даже по пътя за училище да говорятъ майчиния си езикъ. Отъ 100 български свещеници въ Южна Добруджа сега сж останали 6. Споредъ сведенията на единъ доверенъ човѣкъ на автора, останалитѣ сж или убити, или умрѣли, или пъкъ емигрирали. Българскитѣ селяни спазватъ още стария календаръ. Затова презъ ромънскитѣ празници черквитѣ въ българскитѣ села сж празни. Въ Балчикъ днесъ се говори повече български, отколкото ромънски. И Добруджа принадлежи къмъ ония нещастни области, кждето се разыгрива трагедията на едно беззащитно малцинство. Ако може да се вѣрва на вестницитѣ, при срещата на Дунава между Царъ Борисъ и кралъ Каролъ било говорено заеднитѣ взаименъ договоръ за малцинствата, тъй като обикновения договоръ за защита на малцинствата се оказва неефикасенъ.

Хайдушка свирка

Доста, пуста опустѣла,
горо, си стояла!
Я развий вѣковни буки,
слупени кжшурки
да напустнатъ башъ юнаци,
кървави байраци
да развѣятъ, да ми екнешъ —
за бунтъ да запѣешъ!

Доста, ниво почернѣла,
угаръ си стояла!
Я развий класъ три аршина,
да мина съ дружина,
приуданци — куцовласи
и жандарми власи.
леле, да си наидатъ еша —
отъ бѣсъ да имъ рѣжа!

Доста, майко, си шуряла —
едри сълзи лѣла!
Я хвърли туй черно було! . . .
Вредомъ се разчуло
село нейде, че горѣло . . .
То се е видѣло . . .
Замѣси за момци хали
и . . . недей ме жали! . . .

Г. Назанджиевъ

На колѣне!

Тѣзи две думи още звучатъ въ ушитѣ ми и ще ми напомнятъ винаги за първия денъ на конгреса ни.

„На колѣне!“ — тѣзи две думи, съ които Г-нъ Ангелъ Стояновъ откри XVII редовенъ добруджански конгресъ, звучатъ постоянно въ ушитѣ и изпълватъ душата ми съ умиление. Предъ очитѣ ми изпѣва площада, кждето многохиланденъ народъ: конгресисти, гости и граждани на гр. Разградъ паднаха на колѣне, за да почетатъ паметта на невиннитѣ добруджанци, убити отъ цинцарскитѣ шайки. Убити, защото сж българи: — защото говорятъ български езикъ, защото пѣятъ български пѣсни, защото носятъ български духъ. Убити, — за да живѣе българското!

Многохиланденъ народъ на колѣне, музиката свири „коля славенъ“, а дъждътъ рѣми, рѣми надъ тѣхъ, като че ли небето плаче.

Не за пръвъ пътъ добруджанскитѣ прокуденици, прѣснати по всички градове и села на царството, се събиратъ на конгресъ, за да изразятъ своята воля за животъ и свобода, за да изкажатъ своето възмущение противъ несправдливъ, въ които е окована тѣхната Родина и да раздухатъ пламъка на надеждата въ по-щастливи дни.

Не за пръвъ пътъ . . . Днесъ, обаче, случаятъ, който сведе челата ни, подгъна колѣната ни и изпълни сърдцата ни съ печаль и възмущение, е изключителенъ. Единъ чужденецъ, единъ непознатъ навлиза въ твоитѣ земи и ги отнима! — Отнима земитѣ, кждето почиватъ коститѣ на твоитѣ родители и прародители, земитѣ, оросени съ потъта на твоитѣ близки, напоени съ кръвта на твоитѣ братя! Отнима къщата ти, създадена съ много трудъ, съ много лишения и съ много надежди! Отнима хлѣба ти и най-накрая, като нѣма какво друго да ти отнеме, отнема ти живота!

И затова, днесъ този многохиланденъ народъ падна на колѣне, затова музиката засвири „коля славенъ“, а дъждътъ рѣми, рѣми надъ тѣхъ, като че ли небето плаче.

Този моментъ бѣше най-трогателния отъ конгреса ни. Въ този моментъ нѣмаше никакво разединение между добруджанскитѣ дейци, въ този моментъ едно чувство изпълваше сърдцата на всички, — безгранична любовъ къмъ своитѣ братя отъ вѣждъ границата и дълбоко състрадание. Въ този трогателенъ моментъ по-наивнитѣ и чувствителни сърдца заплакаха, по-смѣлитѣ стиснаха юмруци въ поривъ на жестока закана и си дадоха обещание да не се успокоятъ, докато не видятъ да изгрѣе свободата надъ тѣхнитѣ родни огнища.

Въ този моментъ навѣрно вълна отъ тиха радостъ е заляла сърдцата на нашитѣ прокудени братя отъ вѣждъ, навѣрно топълъ вѣтрецъ ги е облъхналъ, погалилъ е тѣхнитѣ чела и ги е обърналъ като две любящи ръце на по-голямъ братъ.

Я. М.

Приветствието до Н. В. Царъ Борисъ III и Царица Йоанна

Учредителниятъ конгресъ единодушно реши и отъ негово име бюрото на конгресътъ отправи поздравителна телеграма на Н. В. Царъ Борисъ III. По-долу предаваме точния текстъ на размѣненитѣ телеграми.

Двореца, София. — Тѣхни Величества Царьтъ и Царицата благодарятъ сърдечно на добруджанската младежъ изказанитѣ имъ приветствия по случай конгреса ви.

Началникъ канцеларията: Дранда

София, Двореца. — Ваши Величества, Добруджанската младежъ, заседаваща въ Разградъ своя учредителенъ конгресъ, си позволява да отправи отъ сърдце най-хубави благопожелания за здраве и животъ Ваши Величества. Добруджанската младежъ ще работи до краъ въ вѣрата за свободата на своята Родина, обединена съ майката-отечество подъ мждротъ управление на Ваше Величество
Председателъ: Драгомиръ Савовъ

Резолуции на учредителния конгресъ

1. Резолуция върху организационната дейность

Учредителниятъ конгресъ на добруджанскитѣ младежки организации „Стефанъ Караджа“ въ България, състоялъ се на 8 и 9 XI. 1933 год. въ градъ Разградъ, следъ като изслуша отчета на V младежки секретариатъ, за дейността му отъ 31. X. 1932 год. до 1. XI. 1933 година и развитиетѣ се върху него дебати, рѣши:

1. Освобождава М. С. и контролната комисиия отъ длъжностъ и отговорностъ.

2. Потвърждава рѣшението на М. С. въ редоветѣ на които да бждатъ приети новообразуванитѣ 3 младежки организации.

3. Вменява на новоизбрания Ц. К. да прояви особени усилия за основаване на нови младежки организации.

4. Сжиятъ да държи по-голямъ контактъ съ младежкитѣ организации, като изпраща колкото се може по-често свои представители въ провинцията.

5. Добруджанската организирана младежъ се въодушевява отъ чувство на уважение къмъ съюза „Добруджа“ и ще работи въ разбирателство и взаимно помагане съ него.

2. Резолуция по младежкия печатъ и печатна пропаганда

Учредителниятъ конгресъ на добруджанскитѣ младежки организации „Стефанъ Караджа“ въ България въ заседанията си на 8 и 9 XI. 1933 година, като взе предъ видъ, че съществуването и редовното излизане на печатния органъ на съюза и разпространяването на печатни издания като книги, брошури и др. сж отъ голямъ значение за просвѣтяването и осъзнаването на организираната и неорганизирана добруджанска младежъ, рѣши:

1. Вменява въ дългъ на Ц. К. да продължи редовно издаването на вестникъ „Стефанъ Караджа“. Който да се списва по начинъ такъвъ што да отразява организационния животъ на движетието; да бжде истински трибунъ на добруджанската младежъ и най-после, да следи и изнася предъ българското обществено мнение до колкото може тежкото и непоносимо иго, което понасятъ добруджанци отъ вѣждъ черната граница.

2. Да се положатъ усилия да се създаде добруджанска младежка библиотека, която да цели осъзнаването и приобщаването къмъ дѣлото на добруджанската младежъ всички българи отъ свободна България и Добруджа, както и съ запознаването на историята, битъ и сегашното положение на поробена Добруджа.

3. Резолуция къмъ поробенитѣ ни бащи, братя и сестри

Учредителниятъ конгресъ на добруджанскитѣ младежки организации „Стефанъ Караджа“ въ България, състоялъ се на 8 и 9 XI. 1933 година въ гр. Разградъ, като констатира непосилната борба която водятъ поробенитѣ ни бащи, братя и сестри, отправя къмъ тѣхъ възторжени привети къмъ непоколебимия имъ борчески духъ и вѣра въ непосилната борба за сво-

бодата на майката земя, заедно това ги увѣрва, че непрестанно сж, бори се и ще се бори за свободата имъ.

4. Резолуция по ромъно-българско сближение

Учредителниятъ конгресъ на добруджанскитѣ младежки организации „Стефанъ Караджа“ въ България, състоялъ се на 8 и 9 XI. 1933 година въ градъ Разградъ, като поводъ отъ предприетото отъ нѣ български и ромънски срѣди ромъно-българско сближение и отъ срѣщани направени между дветѣ страни тѣхнитѣ външни министри и т. н. Царъ Борисъ III и Каролъ II и има предъ видъ на понесения моралеско-физически гнетъ, кървавитѣ бѣстръ въ Конакъ, Сарж Неби, Добри и други села и градове въ Добруджа, заявява:

Добруджанската организирана младежъ е по начало за едно ромъно-българско сближение, но това сближение да почива на реални основи, е. тогава, когато бжде възвѣрнута Добруджа до устието на Дунава въ България.

Празникътъ на български студентство.

На 8. декемврий, празникътъ Българския Университетъ всичката демократическа младежъ изживѣва особено тържествени моменти. Край сериозитѣ си занимания, на този денъ тя по-голямъ свобода и по-вече простота на младежкитѣ си устремѣ. Наредъ съ академиката отъ свободното царство и добруджанското студентство помисли да се събере на братска трапеза, едно съ радостта на всички и общо весело настроение всрѣдъ младежкитѣ добруджански академии, последните забравиха името и нерадостната съдба и на своята скъпа Родина Добруджа. За щастие, въ срѣдната добруджанска и въ сжия салонъ бѣ и тѣзи, които най-осезателно могатъ да почувствуватъ духътъ на изгнаника — добруджанецъ. При насъ бѣ студентитѣ отъ Русенската корпорация заедно съ своитѣ високи гости проф. М. Арнаудовъ, Д-ръ Бор Петковъ, Лазаръ Поповъ, Стефанъ Поповъ и Ив. Батемберски, — последниятъ председател на Българския Националенъ Студентски Съюзъ. Младитѣ добруджанци имаха честта да видятъ своето тържество и секретаря на съюза „Добруджа“ Г-нъ Печо Подиновъ. Въ задушевна и високо патриотична атмосфера, се говориве за Добруджа, отколкото за въко друго. Въ красиви и силни думи можахме да чуемъ сърдечнитѣ драви и декларации за подкрепа високитѣ представители на Русенския Студентски Съюзъ. Отъ наша страна, сжщо така патриотично и сърдечно имъ отговори председател на младежкия ни съюзъ селинъ Василевъ, а Г-нъ П. Господиновъ завърши официалната частъ тържеството съ горещи думи и вѣрна работа за Добруджа и вѣрна служба на нейното бѣлосвѣтло бждеще.

Д. Е. П.

Ньойската акция и участието на Добруджанци

Според създамата се традиция всяка година на 27. ноември българският народ издига гласъ на протестъ противъ наложенитъ му не-правди въ Ньойи — Парижъ.

На тази дата българския народъ спира работата си, забравя ежедне-нитъ си грижи, забравятъ се парти-занскитъ страсти и като въ единъ човѣкъ забиватъ сърдцата и заработ-ва умътъ на цѣлия народъ. Предъ насъ застава Аспаруховитъ бълга-ри:—корави, непоколебими, единни.

Организирането на този протестъ всяка година е инициатива на бъл-гарската академическа младежъ, на младежта отъ групата при съюза „От. Паисий“ и организираната мла-дежъ отъ поробенитъ покрайнини — прѣжитъ жертви на ньойскитъ дикта-ти. Въ нея има дѣлъ наредъ съ всич-ки и добруджанския младежки съ-юзъ, както при организирането, така и при изнасянето на последната.

Добруджанската младежъ взе жи-во участие и тази година въ всена-родното движение за проваляне на ньойскитъ договори. Отъ нейно име при организиране на акцията взе участие Н. Добриловъ, който обико-ли нѣколко града и села въ северна България, където е образувалъ ак-ционни подкомитети, а Русе и русен-ско бѣха организирани отъ Петъръ Друмевъ и Божанъ Витановъ, които нѣколко дни сж обикаляли селата и градоветъ на окръга. Въ самия день на акцията отъ името на добруджан-ския младежки съюзъ говориха: въ София — Бончо М. Бончевъ; Варна — Иванъ Ст. Поповъ и Драгомиръ Сакел-ирировъ, Русе — Божанъ Витановъ, Разградъ — Петъръ Друмевъ, Бал-бунаръ — Димитъръ К. Петкановъ, и Панагюръ — Друмевъ, Бургасъ — Ана-стасъ Ил. Петровъ, Ески-Джумая — Драгомиръ Божиновъ, Никополъ — Любенъ Бояджиевъ, Кюстендилъ — Любенъ Митиковъ, с. Вълчи Долъ — Иванъ Ц. Ханджиевъ, с. Гулянци — Борисъ Минчевъ и др.

На всякъде протестната акция е била масово посетена.

Въ София следъ протестното съ-брание стана грандиозна манифеста-ция начело съ знамето на дружество-то „Добруджа“ и младежитъ отъ борческитъ емигрантски организации.

Единъ протестъ на студентитъ македоно-ромъни

„Курентуль“ (15. XI.) Свобода:

Дружеството на студентитъ маке-доно-ромъни, следъ като разгледа кри-тическото положение на ромънскитъ училища отъ Македония, които и до днесъ стоятъ затворени, протестира противъ начина, по който става на-значаването на учители, като се за-мѣства македоно-ромънския елементъ съ агенти на политическитъ клубо-ве, които нѣматъ нищо общо съ тия училища; протестира противъ мър-китъ, взети отъ гръцкото правител-ство, което забранява на учителитъ ромъни да отиватъ въ ромънскитъ училища въ Македония. Студентитъ македоно-ромъни искатъ отъ ромън-ското правителство да приложи не-забавно спрѣмо учителитъ гръци въ Ромъния сѣщитъ мърки, които гръц-кото правителство прилага спрѣмо ромънскитъ учители.

Какво да кажемъ ний. Ето вече 14 години българитъ въ Ромъния дигатъ гласъ на протестъ противъ затваряне-то на българскитъ училища и църк-ви. Но протестътъ имъ остава „гласъ въ пустиня“. Нѣщо повече. Членове-тъ на това македоно-ромънско сту-дентско дружество, които днесъ про-тестираатъ противъ затварянето на ро-мънскитъ училища въ Гръцка Маке-дония, тази пролѣтъ въ Добричъ из-вършиха срамнитъ издевателства надъ българскитъ студенти, а по-после, строшиха вратитъ и прозорцитъ на българското училище. Да спомена-ваме ли, че сѣщитъ тия студенти подстрекаваха цинцарскитъ тѣпи, ко-ито извършиха убийствата, грабежитъ и безчинствата надъ беззащитнитъ се-ляни и граждани въ с. Сърж Неби, Конакъ, Кюджукъ и Добричъ.

Ето моралния ликъ на тия, които днесъ плачатъ за извършени неправ-ди надъ тѣхни сънародници въ чуж-бина.

Разбиратъ ли тѣ нашата болка? Могатъ ли да съзнаятъ престѣплени-ето, което извършватъ надъ нашитъ братя? Могатъ ли измѣри нашата бол-ка съ тѣхната.

Едва ли? Защото макаръ, че сж академици, дѣлата имъ говорятъ, че живѣятъ съ духа, морала и проявитъ на ония цинцари, които ние познаваме като скитници овчари и разбойници.

СЪЮЗЪ

НА ДОБРУДЖАНСКИТЪ МЛАДЕЖКИ ОРГАНИЗАЦИИ

„СТЕФАНЪ КАРАДЖА“

ВЪ БЪЛГАРИЯ

ЦЕНТРАЛЕНЪ КОМИТЕТЪ

№ 10

1 декември 1933 г.

СОФИЯ

ул. Нишка, № 1, II ет.

Др. Сънародници,

Учредителниятъ конгресъ на младежкитъ добруджански организации „Стефанъ Караджа“ въ България, състоялъ се въ гр. Разградъ на 7 и 8 XI 1933 год., категорично и по единъ недвусмисленъ начинъ, високо манифестира бор-ческата воля на организираната добруджанска младежъ, като сѣщевременно очерта ясно и подрѣбно идейнитъ позиции на сжщата и призова всички неорга-низирани млади добруджанки и добруджанци да се наредятъ подъ знамето на общия ни идеалъ — свободата на Добруджа.

Трѣбва да подчертаемъ съ особено задоволство повишения ентузиазмъ и готовността за жертви предъ олтаря на сжщата ни поробена татковина отъ страна на всички делегати и гости.

Сжщо така, констатира се нарастналото народностно съзнание, което намѣр-ялъ изразъ въ гласуванитъ конгресни резолюции и въ оживенитъ дебати. Въ настоящиятъ моментъ, когато добруджанската младежъ се намира предъ прага на новъ животъ — по-боекъ и по-стремителенъ, декларацията на делегатитъ намира отзвукъ въ душитъ и сърдцата на тази младежъ, по нѣтъ на решителната и смѣла борба, къмъ цѣлостната свобода на Добруджа присъединена къмъ Майката — Отечество.

Централниятъ Комитетъ на Младежкия Добруджански Съюзъ въ заседа-нието си отъ 16. XI. 1933 год., се конституира, както следва: Председателъ — Веселинъ Василевъ; подпредседателъ — Георги Димитровъ; секретаръ — Димитъръ К. Петкановъ; касиеръ — Анна А. Стоянова и редакторъ на в. „Ст. Караджа“ — Начо Добриловъ.

Въ първото си заседание Ц. К. на съюза се занима съ предстоящата дейностъ, както за самия Ц. К., така и за младежкитъ организации:

1) За да се заздравятъ организационнитъ връзки между Ц. К. и младеж-китъ организации, членоветъ на Ц. К. ще трѣбва да правятъ по-чести обиколки въ провинцията. За маршрутътъ на тия обиколки М. О. ще бждатъ своевременно уведомявани.

2) Ц. К. ще може да развие една трескава дейностъ, само ако бже подпомогнатъ както морално, тѣй и материално отъ М. О. Ето защо, ние апелираме къмъ Васъ, въ името на общото дѣло да подкрепяте всяка акция изхождаща отъ Ц. К. и своевременно да уведомявате сжщия за всичко сторено отъ Ваша страна.

а) Спазвайте точно членъ 15 отъ устава, като незабавно изпращате 20% отъ реализирания чистъ приходъ;

б) Абонирайте всички добруджанци и сѣмишленици на добруджанското дѣло за в. „Стефанъ Караджа“ — трибуната на млада борческа Добруджа;

в) Пуснете подписка за събиране суми за вестника. Съ това Вие ще подигурите неговото издаване и ще подпомогнете благородната борба на мла-дитъ добруджанци;

г) Дръжте редовни и постоянни връзки съ Ц. К., като отговаряте свое-ременно на писмата и окръжнитъ на сжщия и изпълнявате добросъвестно нарежданията му.

3) Всички организации „Ст. Караджа“ веднага да свикатъ организационни събрания, на които делегатитъ да дадатъ отчетъ отъ учредителния конгресъ, а настоятелството да занимае събраниято съ плана на своята бждеща дейностъ. Използвайте всички срѣдства за заздравяване и укрепяване идейната мощъ на младежкото добруджанско движение.

Въ този соблименъ моментъ, когато Европа се намира на кръстопякъ къмъ тържеството на мира, правдата и свободата, или къмъ нова кръвопролитна война, когато агресивниятъ ромънизъмъ е въ върха на своитъ безчинства, млади добруджанци, застанете на поста си!

Добруджа Ви чака! Дѣлото ни зове къмъ подвигъ и борба! Бждете готови! За Добруджа да се боримъ, за нея ний да мремъ!

Централниятъ Комитетъ призовава на работа бойнитъ редици на мла-дежкитъ организации. Да дадемъ клетва, че ще работимъ! Бждете вѣрни до край!

ЗА ДОБРУДЖА!

Централенъ Комитетъ:

Веселинъ Василевъ

Георги Димитровъ

Димитъръ К. Петкановъ

Анна А. Стоянова

Начо Д. Добриловъ

Организационенъ животъ

Съюзниятъ ни секретаръ бидейки въ гр. Балбунаръ по изнасяне протестната Ньойска акция, отбилъ се е и до с. Узундже-аланъ, сжщата околия. Използуванъ е случая да събере младе-житъ и да размѣни мисли относно стабилизирането на млад. о-ция въ селото. Резултатитъ отъ това сж само положителни. Въ канцеларията на съ-юза е получено писмо съ твърде мило съдържание отъ Иванъ Р. Узуновъ членъ на млад. о-ция въ сжщото село. На младитъ узундже-аланци пожела-ваме успѣхъ.

Нова младежка организация.

На 26. ноември т. г. въ градъ Нови Пазаръ е било свикано въ канцела-рията на дружество „Добруджа“ съ-брание на всички младежи и младежки добруджанци, за да се обмисли обра-зуването на добруджанска младежка организация. Инициативата е била по-дета отъ г. Стефанъ Блъсковъ и Ан-тонъ Харизановъ.

Следъ нѣколкото напѣтствени ду-ми отъ секретаря на мѣстното дру-жество „Добруджа“, обясненията за причинитъ на свиканото събрание и нуждата отъ работа за поробена Доб-руджа отъ страна на г. г. Блъсковъ и Харизановъ, събраниято единодушно решава:

1. Да сложи основитъ на добруд-жанска младежка организация „Сте-фанъ Караджа“, която да влѣзе въ връзка съ Младежкия добруджански съюзъ „Стефанъ Караджа“ въ ст. Со-фия и членува въ него.

2. Избира се настоятелство: за председателъ: Стефанъ Харизановъ, подпредседателъ — Цвѣтанка Чакъро-ва, секретаръ — Димитъръ Харизановъ, касиеръ — Бончо Михайловъ, дома-кинъ — Василь Папазовъ.

Контролна комисия: Антонъ Ха-ризановъ, Николинка Н. Василева и Наню Василевъ.

На новата организация пожелаваме плодотворна и резултатна работа.

!!! Важно за Варненци! !!!
Прокудени чедата на Македония, Добруджа, Трания и
Западнитъ покрайнини, ако искате да прека-
рате нѣколко приятни часа на день, то
отбийте се при сладкарница
„Дебъръ“ ул. Ц. Борисъ, 13

Миналия брой на вестника бѣ изпратенъ късно на г. г. абонатитъ по-ради това, че адреситъ бѣха предадени върде късно отъ бившия редакторъ. Редакцията моли за извинение.

ж готови да продадатъ за 30 сре-бърника земята, въ която сж раждани, а продадатъ майка, сестра, братъ, та-iori и съвестта си за чуждо злато.

Намѣриха се и голѣми общество-ици, които да отричатъ, че Добруджа била наша и да ратува за ромъно-ългарско сближение, да устроятъ анкети, на които, за срамъ на добру-жанската жена се намѣриха и такива, а се цѣлуватъ съ румънскитъ управ-ици подъ пѣсенъта на джаза и си-ата на шампанското. Тѣ забравиха, е има поробени въ Добруджа и въ-зи моментъ се убиватъ наши братя.

Но знайте вий които сте забравили а сте българи, че добруджанската ладежъ, обединена въ своя могъщъ ладежки съюзъ, бди за своята поро-зна родина.

Тя — добруджанската младежъ, е-това на жертви предъ олтаря на-сжщата ни родина и тя ще ги даде, а нѣма да позволи да се потѣпчи-деала на който служи.

Симеонъ Мутафовъ.

ХРОНИКА

Голѣма добруджанска вечеръ

Добруджанската младежка орга-низация „Стефанъ Караджа“ и до-бруджанската студентска корпорация уреждатъ на 19 декември 1933 год., Никулденъ, 9½ часа вечеръта голѣма добруджанска вечеръ въ салона на Военния клубъ.

Излѣзла е отъ печатъ кни-гата *Цинцарската колонизация въ Доб-руджа* отъ Драгомиръ Савовъ.

Цинцарската колонизация въ южна Добруджа, като предпоставка за про-веждане донационализаторската поли-тика на Ромъния, е въпросъ който живо интересува не само добруджан-ци, но и цѣлия български народъ. Автора се е постаралъ да изложи именно този шекотливъ въпросъ. Пре-поръчваме книгата на всѣки добруд-жанецъ и родослюбивъ българинъ.

Книгата струва 10 лева и се доста-вя отъ Д-во „Добруджа“ — Варна и редакцията на вестника ни.

Умоляватъ се всички младежки орга-низации да изпращатъ редовно дописки за живота на организациитъ.

Печатници С. М. Стайковъ — София